

Rigsdagstidende.

1860. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 223.

Tolvte Session.

55de Møde.

Fredagen den 7de December Kl. 1.

(Fortsat.)

Gouard (fortsat): Tilsynet forekommer mig dog at være det Væsentlige, og naar det skal virke til Forbedring for Fangerne, kan det neppe ved Provindsfængslerne staffles tilveie paa en tilfredsstillende Maade. Vi vide jo meget godt, at Arrejtforvarerne ved disse Fængsler i Reglen ere, hvad man kalder „veltjente Underofficerer“, ja de kunne have tjent meget vel — i Armeen, men om Cellefængslerne ville være veltjente med dem, er et Spørgsmaal, hvortil der vel ikke altid ved deres Ansættelse er taget fornuftigt Hensyn. Der er vistnok ikke Synderligt iveien for, at saadanne Mænd kunne være Arrejtforvarere, saalænge man ikke stiller større Forbringelser til dem end nu, at luffe Døren op og t for Fangerne, og som Dekonomer at sørge for Fangerne's legemlige Forpleining, det kunne de vel nogenlunde besørge, men skulle de ogsaa have et Tilsyn med Fangerne, saaledes som man har tænkt sig det ved Cellefængslerne, saa troer jeg virkelig ikke, at deres Evner i Almindelighed ville staae til. Med Hensyn til det geistlige Tilsyn, som man mener let kan erhverves paa de forskjellige Steder, saa kan et saadant jo muligt komme til at finde Sted, men det skalde da være en Følge af Præstens personlige Velvilje, thi jeg kan ikke troe, at der paaligger ham nogen absolut Forpligtelse til meget ofte at gjøre Besøg hos Cellefangerne;

fulde der i denne Henseende være Lighed mellem disse Anstalter og de egentlige Cellefængsler, saa maatte Præsten komme temmelig ofte, da han ikke som i et Cellefængsel kan blive understøttet af dertil ansatte Lærere eller af de ved et saadant Cellefængsel ansatte Embedsmænd, der deels ifølge deres Stilling ofte komme i Berørelse med Fangerne og deels af humanistiske Hensyn af og til besøge dem, selv hvor dette ikke ligefrem paaligger dem. Et saadant Tilsyn troer jeg ikke kan staffles tilveie ved de af Udvalgets Fleertal foreslaaede Fængsler.

Hvad nu Qvindesfængslet angaaer, da findes der i Betænkningen følgende Bemærkning: Vel indeholder den allerhøieste Beslutning af 25de Juni 1842, at de dertil givne Bestemmelser foreløbig blot skulle bringes til Anvendelse paa Mandsfangerne; men ligesom der ikke her ligger en Opgivelse af Tanken om at lade Cellesystemet komme til Anvendelse paa Qvindesfanger, saaledes troer Udvalget, at der er stor Opfordring til at tage det under nøie Overveielse, hvorvidt der er Tøie til at antage, at det philadelphiske System, lempet paa samme Maade som med Hensyn til Mandsfanger ved Arbeide i Enkeltcellen, ikke vilde have en god Indflydelse paa den qvindelige Forbryders Forbedring.

Derpaa tales der om Qvindesfængsler i andre Lænder. En saadan Erfaring har jeg ikke. Jeg har spurgt mig for, og man har sagt mig, at der ved Fængslet i Antwerpen er indrettet en enkelt Floi eller en enkelt Afdeling som Celle-